

Το πάθημα του καλού οικογενειάρχη που δεν συγχωρούσε

/ Γενικά Θέματα

Ένας ευσεβής οικογενειάρχης από την Ανατολή, ο Γεώργιος, επισκέφθηκε τον αββά Σιλουανό, για να τον συμβουλευτεί σχετικά με κάτι που τον απασχολούσε.

Τον τελευταίο καιρό είχε προβλήματα με έναν γείτονά του, που του έκανε ζημιές στο κτήμα του. Για όλες τις ταλαιπωρίες ο Γεώργιος έκανε υπομονή και τις ξεπερνούσε με την προσευχή του στο Θεό.

Όσο περνούσαν όμως οι μέρες ο γείτονας γινόταν όλο και χειρότερος. Η υπομονή του Γεωργίου στο τέλος εξαντλήθηκε και πήρε την απόφαση να πάει το γείτονά του στα δικαστήρια.

Θέλησε να ρωτήσει γι' αυτό τον αββά Σιλουανό. Στην εξομολόγησή του ο Γεώργιος αποκάλυψε στο Γέροντα το πρόβλημά του και την απόφασή του να πάει τον

σκληρόκαρδο γείτονα στα δικαστήρια.

Ο γέροντας, σιωπηλός και ατάραχος, του λέει:

- Κάνε όπως θέλεις, παιδί μου.
- Δεν νομίζεις όμως, Γέροντα, ότι αν τιμωρηθεί αυστηρά θα 'ναι πιο δίκαιο;
- Κάνε ό,τι σε αναπαύει, απάντησε ο Γέροντας με αδιαφορία.
- Θα 'ναι καλύτερα και για την ψυχή του, ε Αββά; Ρώτησε ο Γεώργιος, μα ο Γέροντας δεν απάντησε.
- Τότε λοιπόν να πηγαίνω σιγά-σιγά, είπε ο Γεώργιος, να μην κουράζω άλλο την αγάπη σου. Θα φύγω για το δικαστή κατευθείαν.
- Στάσου λίγο, παιδί μου. Μη βιάζεσαι τόσο, είπε ο Γέροντας. Έλα να προσευχηθούμε πρώτα, να ευλογήσει ο Θεός την πράξη σου.

Σηκώθηκε ο Γέροντας και πήρε τον Γεώργιο και στάθηκαν μπροστά στην εικόνα του Παντοκράτορα.

Αφού έκανε τον σταυρό του ο Αββάς, άρχισε να λέει:

«Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου• ελθέτω η βασιλεία σου• γενηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανών και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον και μη αφήεις ημίν τα οφειλήματα ημών, ως ουδέ ημείς αφήμεν τοις οφειλέταις ημών».

Στα τελευταία αυτά λόγια της προσευχής του αββά Σιλουανού ο Γεώργιος φώναξε:

- Μα, γέροντα, δε λέει έτσι η Κυριακή Προσευχή. Μήπως κάνετε κάποιο λάθος;
- Πραγματικά, παιδί μου, δεν λέει έτσι η Κυριακή Προσευχή, είπε με σταθερή φωνή ο Αββάς. Έτσι όμως είναι η πραγματικότητα. Αφού εσύ αποφάσισες να παραδώσεις τον αδελφό στη δικαιοσύνη, εγώ δεν μπορώ να κάνω άλλη προσευχή για σένα.

Ο Γεώργιος έμεινε άφωνος! Πήρε ευχή και επέστρεψε στο σπίτι του. Τα λόγια του Αββά χαρακτήκαν βαθιά στην ψυχή του. Ο Γεώργιος συνέχισε την ενάρετη ζωή του επαναλαμβάνοντας το δίδαγμα του Αββά Σιλουανού:

«Άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφήμεν τοις οφειλέταις ημών...»

Πηγή: theomitoros.blogspot.gr